

NYTT FRÅN UPPSALA- KRETSEN

nr 1 2013

Svenska Kryssarklubben

HAR DU BÅTEN DÅ HAR VI SLANGEN

VÅRA PRODUKTER

- > Avgasslang
- > Bränsleslang
- > Sanitetslang
- > Livsmedelssläng
- > Gasolslang
- > Rostfri vajer
- > Verktyg
- > Oljor
- > Filter
- > Pumpar
- > Kopplingar
- > m.m

Hos oss hittar du allt som ni behöver i

slangväg, om det nu ska vara avgasslang, bränsle eller vad nu kan vara.

Vi pressar även vajer i olika dimensioner efter önskemål.

Kompleta filterhållare, filter till verktyg, ja vi har det mesta som ni behöver till just Er båt.

www.slangservice.se

**SLANGSERVICE
I UPPSALA AB**

ÖPPETTIDER
VARDAGAR 06.30-16.15

Tel: 018-677090

Fax: 018-125202

E-post:

info@slangservice.se

Vid rodret

Efter sju långa vintrar bestämde vi att den gamla, tunna presenningen hade fullgjort sin tjänst. Kanske inte alltid troget, kanske inte alltid väl, men dock tillräckligt. Mängden silvertejp översteg visserligen inte de vita yterna, men den började närma sig i snabb takt. Till höstupptagningen inhandlades därför en kraftigare plastpresenning, med infälld förstärkning i rutmönster.

Till denna vinter skulle båten få ligga torrt och tryggt. Våra förhoppningar var stora. Vår besvikelse blev desto större när vi efter höstens första regn såg en blöt rand i sittbrunnen. Presenningen visade sig ha en stor, lång reva.

Jag åkte ner till den nyöppnade båtaffären och berättade om vår nöd. Där var man mycket förstående. ”Aj då, det var inte bra. Den kan ha legat underst och kommit i kläm. Kom in med den så får du en ny.”

Nu var ju inte det helt lätt, presenningen sitter ju rejält uppsatt på plats. ”Kan det inte gå bra om vi byter i vår, så fixar jag med silvertejp så länge?” Jag tänkte att då får jag ju i vart fall en hel presenning till nästa år. ”Nja, det blir nog problem med leverantören, då får de ju en använd presenning tillbaka”. Jo, det insåg jag, det blir då inte självklart att hävda att den var trasig vid leverans.

Men affären ville hjälpa till att lösa problemet. ”Om jag skickar ner Gustaf för att hjälpa dig att byta, kan vi då ordna det nu? Vi har ändå inte fullt upp med jobb de här veckorna.” Jag tackade naturligtvis ja till förslaget och bestämde en passande tid.

Väl nere vid båten gick bytet smidigt på två man, vilket gav tid till en kopp kaffe och en nybakt bulle. Och naturligtvis båtprat. ”Vår bottenfärg är ganska ojämn, kanske vi skulle byta till en slät, hård färg.” ”Men sån här färg behöver inte vara så ojämn, kom och titta på båten härborta så får du se”. Intressant. Jag insåg att jag kanske har något att vinna på att slipa ner färgen tills jag får en slät yta, innan jag målar. Jag trodde att färgen inte kunde bli bättre än som den var. Det är alltid bra att lära sig något nytt.

Och nu ligger båten väl skyddad.

Lennart Beckman

Foto: Maria Kronander

Framför stäven

Här är datum och program för vårens klubbaftnar. Vi kommer bland annat att få besök av Hans Rutberg från Svenska Fyrsällskapet som kommer att berätta om utvecklingen, och tyvärr delvis avvecklingen, av våra fyrar och vad sällskapet gör för att i möjligaste mån bevara denna del av kulturarvet. I februari berättar några av kretsens medlemmar om sina favorithamnar i Mälaren. Milo Dahlmann, ensamseglare, författare m.m., gästar oss i mars och berättar om sin segling till Antarktis. Säsongen avslutas med ett besök hos Hjertmans båttillbehör.

14 januari

”Våra fyrar” med Hans Rutberg, vice ordförande i Svenska Fyrsällskapet.

11 februari

”Favorithamnar i Mälaren” där några medlemmar presenterar sina smultronställen och vi övriga därefter seglar vidare.

4 mars

”Mot Antarktis” med Milo Dahlmann som seglat, delvis ensam, runt Sydamerika och till Antarktis. Då det kostar att få hit en så prominent föredragshållare kommer vi denna gång att ta 100 kronor i inträde.

8 april

Besök hos Hjertmans, Sylveniusgatan 5. Vi bjuds på fika och rabatt.

Påminnelse via e-post, för de som lämnat sin adress, kommer som vanligt före varje tillfälle. Du som inte har meddelat din e-postadress men skulle vilja få påminnelser, skicka ett mejl om detta till jan.simonson@sxk.se.

Tid kl 19.00, plats USS klubbhus, Skarholmen. För eventuella ändringar i programmet, se hemsidan www.sxk.se/alla_kretsar

Jan Simonson

Program/utbildnings-kommittén

Foto denna sida och tidningens framsida: Milo Dahlmann

Galten i mars 2012. Foto: Marieann Högman

Östhammars skrinnare

Uppsalakretsen inledde hösten med ett föredrag den 8 oktober: ”Hur kan en seglare överleva vintern” med Brian Högman från föreningen Östhammars Skrinnare. ”Skrinnarna” har sin hemvist i Uppland och Roslagen, och målet är att förmedla isinformation, arrangera gemensamma turer och utbilda medlemmarna så att de självständigt kan genomföra turer i mindre grupper på ett säkert sätt.

Brian berättade att säsongen brukar inledas på någon av Upplands småsjöar, och vartefter kylan sätter in så flyttas verksamheten till skärgårdens och havets saltvattensisar. Han gav många nyttiga tips och framhöll hur viktigt det är att man är rätt utrustad när man ger sig ut. Bland det viktigaste är ispiken (eller ännu hellre ispikarna), som man ”kalibrerar” när man börjar åka på höstisarna. De vackra bilder vi fick se gjorde att man blev riktigt sugen på att snart få glida fram över frusna farleder!

För att bli medlem i Östhammars Skrinnare, få ta del av isinformationen och kunna följa med på de arrangerade turerna måste man gå en introduktionskurs, som är obligatorisk för alla. Enklast kommer man i kontakt med föreningen via hemsidan www.skrinnare.se.

Per Nilson

LED-belysning

Den 5 november samlades vi för årsmöte och därefter en kortare genomgång av vad man bör tänka på när man vill byta till LED-belysning. Det är inte alltid bäst att söka sig till båtillbehörsbutikerna, utan teknikfirmor kan ha väl så bra och prisvärda alternativ när man bara ska byta ljuskälla och behålla armaturen.

Ett tyvärr inte alltför ovanligt problem är störningar på instrument, vhf och radio. Alla lampor som säljs ska vara CE-märkta och därmed inte störa. Erfarenheten visar dock att det förekommer störningar trots CE-märkningen. Det bästa sättet är att prova i båten. Visar det sig att lampan då stör, är det bara att gå tillbaka till affären och lämna tillbaka den. Som alltid med nya produkter under snabb utveckling lönar det sig att handla av seriösa firmor som tar ansvar för vad de säljer.

Jan Simonson

Marininstrument

Till årets sista klubbafton den 3 december kom Simon Dickens från Nexus/Garmin. Han började med att beröra Garmins köp av Nexus, som bör resultera i nya och bättre instrument anpassade för seglare.

Därefter pratade han, med mycket humor, om vad cruisingseglarna kan lära av kappseglarna när det gäller att utnyttja instrument och polardiagram för att hålla fart i båten och få en behagligare gång. Många av oss semesterseglare har nog uppfattningen att det där med att justera in instrumenten och trimma seglen är något bara för storfräsarna. Tvärtom har vi alla mycket att vinna på detta. En stunds tidigare ankomst till naturhamnen ger kanske utrymme för bad eller en stund i solen innan grillen ska fram. Kan tyckas fjärran så här års, men det är bara fyra månader till sjösättning.

Jan Simonson

Ålandseskadern 2012

Eftersom den tilltänkte eskaderledaren Åke Fahlén blev förhindrad att själv delta var det ett tag litet osäkert om eskadern skulle bli av. Vi var ju bara tre båtar kvar, och hade inte någon riktigt genomtänkt plan för färden. Men efter litet mejlande oss tre emellan kom vi överens om att träffas, enligt nedan.

Och det var ingen som ångrade det beslutet. Vi fick en mycket trivsamt och givande segling, med många skepparmöten, där det fanns god plats för hela besättningarna att samlas i någon av sittbrunnarna, och understundom svinga Uppsalakretsens eskaderbägare (från tidigare seglatser).

Eskadern bestod av Alice, en nyinköpt Albin Nova som seglades av Janne Ohlsson, Pipaluk, en Comfortina med Krister Sällvik som skeppare och hustrun Bittan och vännen Christer "Crille" Nilsson som besättning samt Vildanden, en Albin Cumulus som seglades av undertecknade Sten-Erik och Eva Karlsson.

Den slutliga ruten blev följande: Arholma – Mariehamn – Degerby – Kökar – Seglinge – Bomarsund – Hamnsundet – Djupviken – Käringsund. Vi startade från Arholma tisdag den 3 juli och avslutade eskadern i Käringsund den 13 juli. Tanken med att segla i början av juli var att det skulle finnas plats

i hamnarna, och det stämde ganska bra. Till detta bidrog förstås att vi bara var tre båtar och att vi försökte starta något så när tidigt, nåja, vid niotiden. Vi stannade vi en dag extra i Mariehamn, som ju är en trevlig liten stad. Ett besök på segelfartyget Pommern bör man inte missa, inte heller sjöfartsmuseet.

Till vänster: Hela eskadern i natthamn i Djupvik. Från vänster Pipaluk, Vildanden, Alice. Alla bilder foto: Krister Sällvik

Ovan: Vildanden med skeppare Sten-Erik Karlsson i Sandviks hamn, Kökar. I Kökar blir man alltid inbläst.

Som första etappmål valdes Degerö, kanske mest för att avståndet passade bra, knappt 20 nm. Fin segling, men hamnen är väl inte särskilt inbjudande. Affär och diesel finns, men vi kom ju från Mariehamn och hade inga sådana behov. Nästa dag fortsatte vi till Kökar, som har mera att erbjuda. Kökar ligger öster om själva Åland, en egen kommun med ett gammaldags jordbrukslandskap. En riktig pärla, får man väl säga. Det blåste ganska friskt när vi kom fram, och alla tre hade en del besvär vid tilläggnen. Det ligger grynnor på båda sidor om bryggan, nära bryggan dessutom. Men det var inte bara vi som hade problem. När en stor motorbåt skulle gå lossade den i stället

Till vänster: Besöket i Seglinge kröntes av ett korgköp av fru Sällvik. Hamnvärden Leif Lindén hade flätat. Beundrare är herrskapet Eva och Sten-Erik Karlsson och fru Sällviks gäst Christer Nilsson.

Till höger: Kvällsol i Djupvik. Men Pipaluk i skugga.

Vildandens bojcamp (en likadan "anknäbb"). Vår båt drev mot bryggan, där hjälpsamma människor höll emot allt vad de kunde. Grannbåten fick

sedan dessutom in sin bojlina i propellern. Den bogserades in till land och fick anlita en dykare.

Allt detta hände när vi, lyckligt ovetande, i solskenet cyklade till Aplagården på andra sidan ön, där vi åt Ålandspannkaka med kardemumma. Vi hann också med att besöka den gamla kyrkan med klosterruin och vidhängande museum innan vi fick reda på vad som hade hänt. Det verkar alltid finnas många vänliga människor och hjälpsamma händer när något inträffar i en hamn. När vi kom tillbaka låg båten fint förtöjd igen.

Efter två nätter i Kökar gick färden till Seglinge. Det var enda dagen med riktigt dåligt väder. Trots att många klagade på den dåliga sommaren hade vi mestadels både sol och lagom vind. Den här dagen fick vi dock ett kraftigt åskväder mitt ute på en fjärd, vid ett tillfälle utan tidsskillnad mellan blixtnedböj och knall. Men ovädret var kortvarigt.

Seglinge har en trevlig hamn. Man får låna cyklar gratis, men vi tog en promenad på omkring 700 meter till en liten insjö med mörkt och mjukt vatten, en liten skranglig brygga och en del myggor. Hamnkaptenen heter Leif och är en mysig person som många gånger har deltagit i postrodden.

Nästa hamn, Bomarsund, är kanske den historiskt mest intressanta platsen på Åland, med lämningar efter den enorma fästning som ryssarna byggde på 1800-talet, men som raserades, praktiskt taget jämnades med marken, av en engelsk-fransk flottstyrka 1854 i samband med Krimkriget.

Hamnsundet på norra Åland är en ny gästhamn, eller besökshamn som det heter i Finland. Ett trevligt ställe, där man kunde köpa abborrhfiléer. Med Hamnsundet förkortar man etapperna på norra Åland, som annars kan bli

väl långa. Norra Åland är ju ödsligare, men mycket vackert med sina röda klippor och tallskog. Påminner något om Höga kusten.

Djupviken blev den enda naturhamnen på eskadern, men det är ju ont om sådana på Åland, där man dessutom bör följa de markerade lederna, för att inte få bottenkänning. Det finns två långa vikar med namnet Djupviken. Naturhamnen ligger allra längst in i den Djupviken som ligger nordväst om Getaberget, en plats med grottor, där folk uppges ha gömt sig för ryssarna, och en särpräglad tallskog.

Från Djupviken till Käringsund fick vi vår kanske längsta etapp på omkring 25 nm, med ganska hård vind, från fel håll, dessutom. Vi avslutade eskadern med en tur och retur-färd på färjan till Grisslehamn. Fribiljetter ingår i hamnavgiften i Käringsund.

Eva och Sten-Erik Karlsson, Vildanden

6/12/24-timmarskommitténs julbord 2012

I år var vi 28 personer som kom till USS klubbhus på Skarholmen för att ta del av årets julbord, som bestod av en jultallrik till var och en och därefter kaffe med godbit.

Så var det dags för underhållningen. Tore Ericsson talade om kommande 6-timmarsseglingar. Därefter berättade Kjell Pernestål om seglingarna i Östhammar 2012 och visade bilder därifrån.

Kjell "Kjelle" Lindberg gjorde en genomgång av den atlantsegling han deltagit i med Farr65r Celeste. Det var mycket underhållande och många fina bilder som visade hur tufft detta kunde vara för besättningen.

Det var som vanligt en trevlig kväll med mycket seglingsprat innan man skildes åt för att ta sig hem i kylan.

Bosse Johansson, även foto

Eskadrar och 6-timmars 2013

För ytterligare information, se hemsidan www.sxk.se/alla_kretsar, välj "Uppsala".

6-timmarsseglingar

Ekoln, söndagar:

Vårkvarten 2 juni

Höstkvarten 25 augusti

Singöfjärden, lördagar:

Singösevan vår 8 juni

Singösevan höst 7 september

Eskadrar

Den traditionella eskadern till Örsundsbro planeras i år äga rum lördag den 25 maj. Arbetet med att planera sommarens långfärdseskadrar pågår, och resultatet presenteras i nästa nummer av Nytt från Uppsalakretsen.

Styrelsen 2012-2013 i ord och bild

Lennart Beckman, ordförande

0707-323609, 018-123609

Jag har seglat folkbåt, Linjett 30 och har nu en Bavaria 30. Min hemliga ambition är att göra seglare av alla våra barnbarn.

Bengt Callmer, sekreterare

018-147702, 070-5382020

Jag har seglat blekingseka, snipa med sjöscouterna och därefter en Magnifik Midget som bland annat tog oss till Gotland. I många år seglade jag en H-35 och numera den lite större H-40.

Nils Morén, kassör

018-360125, 0705-611950

Jag seglar Bavaria 30+, mest kring Öregrund till Åland och längs Norrlandskusten och där det är lite färre båtar.

Jan Simonsson, vice ordförande

070-8320591, 018-320591

program- och utbildningskommittén, ansvarar för hemsidan

Seglar sedan 2005 en Comfortina 35 efter att tidigare ha haft en Semona i trettio år. Efter att jag blev pensionär för några år sedan kan min fru och jag göra lite längre seglingar till grannländerna.

Hans Norman, eskaderkommittén

018-425785

Jag seglar en Comfortina 32 (delat ägarskap). Brukar vara ute ungefär en månad varje år och trivs med att segla i alla skärgårdar, men de senaste åren har det mest blivit i vattnen runt Åland, i Åbolands skärgård och i Finska viken.

Tore Ericsson, ansvarig för 6/12/24-timmars

070-2952544, 018-527556

Jag seglar en Albin 78.

Allan Pettersson, hamn- och farledskommittén

018-309318, 070-6022740

Vi seglar en Linjett som vi har haft glädje av i många år.

Christer Åkesson

018-327532

Jag seglar Nauticat.

Christopher Carlbom

0708-334234

Vanligen seglar jag en Linjett.

Jan Ohlsson, suppleant

0767-126383

I somras bytte jag ut min motorseglare Albin 25 mot segelbåten Albin Nova.

Per Nilson, redaktör

018-250174, 070-5701026

suppleant, informationsansvarig

Vår Maxi 77 trivs lika bra i bräckt vatten som på Ekoln.

”Wenn jemand eine Reise tut...”

I förra numret mötte Olle Jacobson en hjälpsam tysk. Nu är det dags att få veta hur han var ovillig i avslutningen av Olles dagbok från kanalerna.

Ett problem med kanalfärderna är att det finns så få tankställen, så vi måste se till att ha extra diesel ombord. Varje dag består av 6–8 timmars motorgång och vi gör av med ca 9 liter/dag. ”Hafenmeister” skaffar fram en bil och kör oss och våra dunkar till närmaste tankställe. Under tiden berättar han för oss hur han tidigt gick till sjöss, som jungman. Han hade seglat på svenska båtar och då särskilt under en svensk kapten som uppenbarligen hade betytt mycket för honom. Så småningom hade han läst på navigationsskola och avancerat till befäl.

Vi har planerat att ta tåget in till Hannover för att skaffa en del seglingsbeskrivningar som vi behöver för vår fortsatta färd, men Hafenmeister erbjuder sig i stället att låna ut några böcker och häften som ska hjälpa oss. Vi följer vår välgörare en bit efter kanalen till hans bostad, som består av en mindre husvagn. Bredvid står en liten segelbåt, byggd i trä. Den är dryga 8 m och byggd i Holland. När hösten är inne, lastar han sin båt och ger sig av genom kanalerna ner till Seite på franska Medelhavskusten, där han tillbringar hela vintern för att på våren återvända till Linden, berättar han.

–Jag är visserligen född i det här landet, säger han så, jag är således tysk men en mycket skamsen tysk. Jag för aldrig tysk flagga på min båt, såvida inte flodpolisen kommer.

–Ja men, försöker jag, jag antar att du syftar på andra världskriget och då måste du ha varit väldigt liten.

–Det spelar ingen roll, säger han och rycker på axlarna.

Före läggdags tar jag en promenad utefter kanalen. Det börjar mörkna och stillheten lägrar sig över området. Till min förvåning stöter jag på ett par av dessa otaliga metare som man ser överallt, dock sällan vid denna tidpunkt på dygnet. De sitter där i skumrasket i sina medhavda stolar och blickar stoiskt på sina flöten. Alldeles intill står några små kurer, 3–4 m² stora. En dörr står öppen och jag kan se diverse burkar, flaskor och annat på hyllorna samt en köksbänk och ett skåp, som talar om att man tillbringar en hel del tid vid kanalen. Runt ett av de små skjulen går en mindre avspärning med stolpar, var och en med en lykta. Stolparna är sammanbundna av en kätting. Det gäller att värna om sin integritet.

En svenska från Ungern

Onsdag 8 juli. Kl. 17.45 passerar vi Minden, pråmskepparnas huvudstad. Vi möter stora pråmar hela dagarna. Det måste vara enorma mängder gods som

Andertenslussen rymmer imponerande 380 000 m³ vatten. Foto: Olle Jacobson

fraktas runt i detta kanalsystem, som genomkorsar hela Europa. Här skulle man säkert kunna åka omkring ett helt liv utan att behöva komma ut i öppen sjö. Ombord på pråmarna bor och lever hela familjerna. Bilen tar man med på akterdäck och när helgen kommer lyfter man helt enkelt ner den på kajen och åker hem till den fasta bostaden.

Under dagen passerar vi en ansenlig akvedukt som går över floden Weser. Det blåser en hård västlig vind, som vi har stick i stäv. Barometern visar djupt lågtryck och det är tröja och jacka på. Vi går mot Lübecke, där vi tänker stanna för natten. I dag har vi bara mött ett fåtal fritidsbåtar, antagligen på grund av det gråmulna vädret, som har gått över i skymning när vi girar in i den lilla yachthamnen. På bryggan står en kvinna för att dirigera oss in på en anvisad plats. Hon känner inte till vårt djupgående och så fastnar vi i dyn. Med lite trixande och med hjälp av en tross från en holländsk båt är vi snart loss och får förtöja långsides denna.

När vi gjort fast, går jag upp till restauranten där även administrationen har sin plats. Bakom bardisken sitter två kvinnor, den ena var den som anvisade oss platsen där vi körde fast. Den andra hälsar glatt ”Välkommen!” på klingande svenska och jag blir så överrumplad att jag kommer av mig. Jag var ju inställd på att hälsa på tyska. Glatt överraskad betalar jag hamnavgiften, nio euro. I detta ingår el och vatten för såväl båten som för dusch. Det finns cyklar för utlåning. Även detta ingår. Sedan kan jag inte låta bli att fråga var den goda svenskan kommer ifrån. Hon berättar att hon växt upp i Sverige sedan 12-årsåldern. Hon

Vi har inte stött på en enda svenskflaggad båt i någon hamn.
Foto: Olle Jacobson

var född av ungerska föräldrar som flydde till Sverige i samband med ungerrevolten 1956. Efter en skilsmässa i Sverige hade hon träffat en tysk man och flyttat till Tyskland. Hon bodde numera här i grannbyn.

Efteråt kan jag inte låta bli att fascineras av de olika människooöden man kan möta, särskilt i samband med resor där man får kontakt med främlingar. Ja, ja, svensktalande ungerska i Tyskland...

Fredag 10 juli. Surmulet väder med regnskurar och blåst, varför vi beslutar oss för att ta en liggedag. På morgonen har vi flyttat oss till den enda brygga som kan ta emot mera djupgående båtar. Svensktalande Eva kommer ner till båten och undrar om vi hade tänkt äta på restauranten till kvällen. Det hade vi nog tänkt oss, svarar vi. Hon berättar då att restauranten är abonnerad men också att vi är inbjudna till det födelsekalas som ska firas där.

”Födelsedagsbarnet” fyller 35. Släkt och vänner är inbjudna, 50–60 personer. För att inte komma tomhänta överlämnar vi en klubbflagga som födelsedagspresent. Vi upptäcker en gammal kryssarklubbstandert bland ett otal andra och försöker ta reda på hur den hamnat där. Förgäves, inte ens någon av de äldsta medlemmarna kan bringa ljus i frågan. Vi tar för oss av buffén och värden ser till att det finns öl till hands hela tiden. Lite senare får jag till och med dansa med födelsedagsbarnets mor. De sista gästerna avslutar kvällen i baren, där glaset aldrig står tomma.

Tvätt och handling

Lördagens etapp går till Osnabrück. Det är dags för tvätt. En välordnad hamn som givetvis har tvättstuga. Vi stoppar in en försvarlig mängd smutsiga kläder i maskinen och lägger i en pollett. Efter en dryg timme går vi och tittar till vår tvätt. Håpna finner vi den dyngsur och maskinen har inte tömt ut allt vatten. Ytterligare en pollett läggs i och vid nästa kontroll är tvätten lika blöt. Alltså, något har gått snett men vad?

Problemet uppdagas, maskinen skulle haft 2 poletter. Vi får vrida ur varje plagg för hand och vid det laget är klockan så mycket att vi inte längre har

tillgång till tvättstugan och tvätten är fortfarande blöt. Kaptenen hänger tvätt i sena kvällen. Två kanalfarande män känner sig som fån. På söndagen den 12 juli åker vi vidare, med båten fullhängd av tvätt.

Måndag 13 juli. Ligger i Münster sedan gårdagskvällen. På kajen tätt med restauranter, på motsatta sidan ett industriområde, till större delen övergivet. Där samlades på söndagskvällen de som sätter det ”fria” livet högst. En bongotrumma dunkar oavbrutet hela kvällen och halva natten under det att en saxofon gnäller fram något obestämt, som förmodligen, att döma av den plågsamma tonen, avser att ge uttryck för utövarens inre våndor och utgör den totala improvisationen. Jag tror att det är den längsta gratiskonsert jag upplevt. Under tiden fylls restauranterna på vår sida av människor som inte tar någon som helst notis om sällskapet på motsatta sidan.

Måndagen ägnas åt rundvandring i Münster. Stadsbilden skiljer sig inte särskilt mycket från övriga städer, varken här i Tyskland eller hemma. Gallerior och gågator dominerar staden.

Tisdag 14 juli. Vi lämnar Münster kring 9.20 och dunkar på i kanalsystemet. Den här delen heter Dortmund–Ems-kanal. I Yachtclub Dortmund–Ems hittar vi vår natthamn på ett litet sidospår av kanalen. Miljön är den mest rofyllda av de ställen vi besökt. På hamnens lånecyklar tar vi oss de fem kilometerna till Olfen för att handla mat. Affären liknar nästan helt och hållet våra ICA-butiker. Hela Västeuropa verkar alltmer se likadant ut.

Onsdag 15 juli. Härlig morgon med dagg i gräset. Ett gäng kaniner skuttar skrämnda iväg när jag kliver upp på bryggan. Yachtklubbarna efter kanalen är ofta små med ett fåtal båtar. Så även denna.

Kommer i kontakt med ett holländskt par som färdas i en liten snipa, liknande en ”Nidelv”. Mannen utgjuter sin ilska över pråmskepparna, som han menar är kriminella i sitt sätt att fara fram på floder och kanaler, och berättar att de nästan hade blivit uppkörda på land vid sin färd på Rhen.

Ingen hänsyn tas till fritidsseglare i den täta kanaltrafiken. Foto: Olle Jacobson

Via Rhen till Arlanda

Torsdag 16 juli. Ut på Rhen, som vi fått en del varningar för. Rhenfärden för dagen blir inte så lång, då vi går in till Yachtclub Wesel utan några problem. Skön kväll med middag på restauranten i hamnen.

Freitag 17 juli. På morgonen mullrar åskan rejält och ett stilla regn faller. Åskan håller sig dock på avstånd och upphör så småningom. Vi ger oss av vid 10-tiden. Så fort vi kommit ut på Rhen känner vi att strömmen drar i ordentligt och vi loggar mellan åtta och nio knop. Här gäller att hålla tungan rätt i mun när pråmarna kommer farande i väldig fart. Vi har både mötande och omkörande trafik, som då och då byter kant för att utnyttja strömmen på bästa sätt. De som åker medströms vill gå i ytterkanten när floden kröker för att få snabbaste väg och spara bränsle, och de som går mot strömmen vill ta ”innerspåret”, där strömmen är svagast, för att minska motståndet.

Vid byte av kant visar man en stor kvadratisk skylt med blått ljus på den sida där man vill ha mötande trafik. Detta gäller inte vid möte av fritidsbåtar, till vilka man inte tar någon hänsyn. Brödseglarna först!

Vår filosofi blir att väja för allt, så en av oss håller alltid uppmärksamheten bakåt för att se om det är möjligt att byta kant. Det blåser en hel del och det blåser emot. När vi så möter pråmar uppstår icke föraktliga vågor som blir tvära och branta när de möter strömmen. Ställningen som masten ligger i börjar gunga och tamparna slackar. Detta känns oroligt, allt skulle ju kunna gå överbord. Vi är uppe på däck flera gånger för att sträcka upp tampar och band som håller ihop ställningen.

Rätt som det är låter det som en brukblandare under båten och vi stelnar till för ett ögonblick då vi förstår att vi haft bottenkänning. Ljudet upphör lika fort som det kom och vi inser att vi varit för nära stranden.

Sträckan till Emmerich, 21 nm, tar bara 2,5 timmar. På eftermiddagen lånar vi var sin cykel för att ta oss in till staden. Där blir det kaffe och Apfelstrudel.

Lördag 18 juli. Ut på Rhen igen. Dåligt väder och hård vind emot. Strömmen tar oss ändå med på en skumpande färd i drygt 8 knop. Med mastställningen ordentligt uppspänd går det hela bra, ända tills vinden ökar ytterligare och sliter bort mastlanternan som går i sjön.

Efter ett par timmar når vi Nijmegen i Nederländerna och kan gira in i en fullproppad hamn. Lyckas hitta en plats utanpå två stora motorbåtar. Som oftast är vi den enda segelbåten i hamnen och vi har inte stött på en enda svenskflaggad båt i någon hamn.

Här i Nijmegen ska den årliga fredsmarschen starta på måndagen. Omkring 40 000 deltagare går under fyra dagar, som längst fyra mil per dag. De fyra milen

marscheras taktfast och sjungande, oftast av militärer under sitt lands baner. Det är inte utan att jag sträcker på ryggen när jag ser den svenska fanan vaja över en pluton svenska soldater.

Staden kryllar av människor och har fyllts med salustånd, tivoliattiraljer och scener, varifrån musik och sång oupphörligt strömmar ut. Restauranter och ölstånd har öppet till sena natten och kopiösa mängder öl strömmar ner i törstiga strupar.

Tisdag 14 juli. En brist i hamnen är att den saknar dusch och toalett. Efter några dagar med endast ”kattvätt” går jag i tidig morgon till järnvägsstationen för att mot avgift få tillgång till en toalett. Jag passar också på att ta reda på tåglägenhet till Amsterdam, för här tar min resa slut. På torsdagen ska en ny besättningsmedlem mönstra på, så det är lämpligt för mig att mönstra av. Med flyg från Amsterdam är jag i Arlanda på ett kick. En helt annan resa!

Epilog

När jag för en tid sedan råkade hitta mina dagboksanteckningar fick jag för mig att det kanske vore värt att delge materialet till andra ”sjöfarare” att roa sig med i vintermörkret ty, som tysken sa, ”Wenn jemand eine Reise tut, so kann er was erzählen”*.

Olle Jacobson

*”När någon gör en resa, så kan han berätta något.” (Matthias Claudius, 1740–1815, red. anm.)
Foto: Olle Jacobson

Nya medlemmar

Vi hälsar följande nya medlemmar välkomna i SXX Uppsalakretsen. Vi hoppas att de ska finna nytta och nöje i sitt medlemskap och samtidigt finna gemenskap med andra båtänner.

Välkomna!

Per Lagerfelt

Karolina Landerhjelms

Lisa Landerhjelms

Thomas Landerhjelms

Annonsera om båtprylar i Nytt från Uppsalakretsen!

Har du två fina block över, som du inte behöver? Söker du ett gammalt segel att ha som solskydd över altanen? Eller vill du byta din gummibåt mot en glänsande mahognyjolle?

Från och med nu kan kretsens medlemmar annonsera gratis i Nytt från Uppsalakretsen, i mån av plats. Annonstext och eventuella bilder mejlas till redaktionen, per.nilson@comhem.se

Medborgarskolans sjölivskurser

Kryssarklubben har avtal med Medborgarskolan Uppsala att våra medlemmar får 200 kronor i rabatt på ordinarie sjölivskurser. Bästa sättet är att boka direkt med kurskoordinator Börje Ericsson, 018-56 85 16, eller borje.ericsson@medborgarskolan.se. Ange att du är medlem i Kryssarklubben. Medborgarskolans kursutbud hittar du på <http://www.medborgarskolan.se>

Utgivning 2013

Under 2013 beräknas Nytt från Uppsalakretsen utkomma följande datum:

10 januari

12 april

4 oktober

Texter, bilder och annonser bör finnas hos redaktionen 1 månad före angivet datum. Adress per.nilson@comhem.se, telefon 070-570 10 26.

Nya båtmattor!

Vi ombesörjer tvätt
och impregnering
av kapell och mattor.

Välkommen in hälsar
Roger och Tom!

Wahlqvist
interiör & mattor

Stångjärnsgatan 11 Tel 018-10 21 80
Månd-fred 10-18. Lörd 10-15

Svenska Kryssarklubben, Uppsalakretsen
Norrtäljegatan 42 B
753 27 Uppsala

B-FÖRENINGSBREV

Snabb hjälp och låga premier

Så svarar våra kunder om varför de valt Svenska Sjö båtförsäkring. En annan fördel är att vi jobbar enbart med båtförsäkring. Kanske är det just därför vi har runt 50 000 nöjda kunder. Som alla har en sak gemensamt. De bryr sig om sina båtar. Precis som vi.

 Svenska Sjö
Din egen försäkring

Kolla våra låga premier på
www.svenskasjo.se
Eller ring oss på 08 541 717 50.
Kan det vara enklare?